

Alta-utbyggingen. Planlagt overføring av Jiesjavrre til Alta vassdraget. Foreløpig vurdering av skadenvirkningene for laksefisket i Tana vassdraget.

Hensikten har vært å gi denne uttalelsen på et så tidlig stadium som mulig, for at de oppgaver som her blir lagt frem skal kunne brukes allerede ved planleggingen av vassdragsreguleringen.

Om forandringer i vannmengden som følge av den planlagte overføringen har vi til vår rådighet bare foreløpige beregninger av nedgangen i gjennomsnittsvannstand i de forskjellige deler av vassdraget. En mer detaljert uttalelse kan ikke gis før hydrologenes uttalelse foreligger.

Denne uttalelsen er utarbeidet i samarbeid slik at fiskeri-konsulent Olav Hanssen har deltatt i feltundersøkelsene, gjennomgått og korrigert manuskriptet slik at de angitte tall om gjenfangst- oppvekst- og produksjonstall er i samsvar med norske forhold.

Materialet:

Oppgavene om en nedgang i vannmengden er basert på NVE's forberedende kalkyler (bilag 1 og 2) og på beregnede gjennomsnittstall for den prosentuelle andel Jiesjavrre utgjør av Tanas hoveddrag (bilag 3).

Områdene for produksjon av laksyngel (styrk og strømmer) er beregnet på basis av iakttagelser i terrenget, utført i årene

1972 og 1973 i samvirke mellom norske og finske fiskerieksperter. Arealet av produksjonsområdene er målt for Jiesjokkas vedkommende ved hjelp av fotografier tatt fra luften, i målestokk 1:10.000 og 1:20.000. For Karasjokkas vedkommende har man vært nødt til å bruke et mindre eksakt kart i målestokk 1:50.000. For strekningen fra Karasjokkamunningen til Polmak av Tanaelv er arealet målt opp på et grenseelvkart i målestokk 1:10.000.

Statistikken vedrørende laksefisket på den finske siden er basert på intervjuer og skriftlige forespørslar, som ble utført i 1972 og 1973 og som gjaldt fangsten under år 1972 og 1973 (bilag 4).

Oppgavene om laksefangsten på den norske siden av Tana vassdrag baserer seg på statistikk for årene 1946 - 1971 og på den alminnelige laksefiskestatistikken for årene 1876 - 1971. Statistikken for 1973 viser et oppfisket kvarntum på ca. 40.000 kg på norsk side av Tanavassdraget.

En vurdering av nedgangen i smoltproduksjon.

I tabell nr. 1 har vi samlet materiale om arealet av de områder hvor en har laksyngelproduksjon, skjønnsmessige tall for produksjon av smolt, nedgangen i vannmengden i de forskjellige deler av elven og den sannsynlige nedgangen i smoltproduksjon. Ved undersøkelser med elektrofiske fant man ikke noe laksyngel i fossene ovenfor Jiesjokkafallet, men derimot i alle de undersøkte områder nedenfor fallet. Derfor later det til at Jiesjokkafallet utgjør en hindring for laksens oppgang.

Tabell 1. Den nåværende smoltproduksjonen mellom Jiesjavre-Karasjokka og Tanamunningen og virkningen på smoltproduksjonen av en overføring av Jiesjavre til Altaelva.

Elvedel	Areallet for smoltproduksjon ha	Smoltpro- duksjon stk/ha	Smoltpro- duksjon stk/år	Nedgang i vannfø- ring %	Beregnet nedgang i smoltpro- duksjon %	Nedgang i smoltproduk- sjon stk/år
Jiesjavre - Jiesjokkafallet	23,7	1000	23.700	90	100	23.700
Jiesjokkafallet - Suosjavre	17,1	1000	17.100	40	75	12.800
Suosjavre - Jiesjokkamunningen	253,2	1000	253.200	25-30	45	114.000
Jiesjokkamunningen Tana (Ulasuula)	-					
Ulasuula - Levajokkamunningen	72	1000	72.000	6.0-6.8	10	7.200
Øvre Storfossen	167	1000	167.000	(6.0)	9	15.000
Øvre Storfossen - Nedre Storfossen	1133	500	566.000	6.0	8	45.300
Nedre Storfossen - Tananes	99	1000	99.000	5.0	7	7.000
	50	500	25.000	5.0	7	1.800
I alt	1815		1.223.000			226.800

Enkelte laks passerer fossen og i Mollisjok og tilløpselver til Jiesjavre finnes mindre oppvekstområder for laks. Ved bygging av laksetrapp i Jiesjokkfossen kan oppgangen av lakslettes og produksjonsområdene ovafor bedre utnyttes. Disse elvestrekningene bør derfor tas med (23,7 ha) i oversikten over produksjonsområdene.

Ved beregning av smoltproduksjonen har man nærmest benyttet resultatene av undersøkelser som er utført i Norge. Som årlig produksjon av smolt har man helt summarisk regnet med 1000 stk. pr. hektar i alle strømpartier. Derimot har man på det store området av Tanaelvens nedre løp, som ligger mellan Øvre Storfossen og Nedre Storfossen og i strømmen nedenfor Nedre Storfossen, regnet med en produksjon av 500 stk. pr.hektar.

Med den flate elveprofilen har i Tanavassdraget, vil lakseyngelproduksjonen avta sterkere enn hva vannmassens prosentvise nedgang viser, fordi gyteplassene flyttes og strandområdene tørker ut. I slike tilfeller vil minimums-vannføring minke mye mer enn hva tallene for middelvannføring antyder. Spesielt gjelder dette de øvre deler av vassdraget. Jiesjavre er nemlig den eneste større innsjøen i Tana-vassdraget, og dens betydning for minimums-vannføring er åpenbart stor.

I bilag 3 er regnet ut den gjennomsnittlige vannmengde (m^3/s) per måned på Jiesjokka, Roavvegieddi og Polmak målingsstasjoner og dertil Jiesjavrres andel i Tana målingsstasjonens vannmengde. Noe sammenligningsmateriale foreligger ikke for samme årsperioder for de forskellige stasjoner. Tallene viser dog at

betydningen av vannet i Jiesjavrre om vintern og under sommermånedene er større enn hva man kan slutte seg till av gjennomsnittstallene for hele året. Især juli og august er betydningsfulle, for det er da at lakse- og aureynglet vokser mest.

Av ovennevnte grunner har man lagt til 50 % til tall man er kommet frem til på grunn av prosenttallene for vannmassens nedgang og som utviser nedgangen i smoltproduksjonen.

I følge tabell nr. 1 beregner man at antallet vandrene laksunger vil synke med 226.800 smolt, noe som svarer til 18,5 % av smolt produksjonen i denne delen av elven.

Tabell nr. 2 viser en summarisk beregning av den årlige smoltproduksjon av laks i hele Tanavassdraget. Beregningen ble utført ved hjelp av de resultater man hadde av feltundersøkelsene i årene 1972 og 1973, og dessuten av de oppgaver om laksens oppgang i Tanavassdraget som Berg^{x)} la frem i 1964.

Den samlede smoltproduksjonen blir i denne beregning, som er basert på elvearealet, vurdert til 2.400.000 smolt. Den beregnede nedgang i yngelmassen (226.800 smolt) svarer til 9,5 %.

Den gjennomsnittlige årlige laksefangsten i elven i Tanavassdraget under en lengre tid er beregnet til 100 tonn, hvorav fangsten på den finske siden utgjør ca. 40 tonn (bilag 4).

x) BERG, M. 1964: Nord-Norske lakseelver.

Johan Grundt Tanum Forlag, Oslo 1964.

Tabell 2. Sjematisk beregning av produksjonen av
smolt i Tana vassdrag.

Elvedel	Beregnet produksjon av laksesmolt
Jiesjokka med sideelver	300 000
Karasjokka "	300 000
Anarjokka "	300 000
Tana	940 000
Maskejokka med sideelver	80 000
Lavsjokka	20 000
Baisjokka	40 000
Valjokka	60 000
Andre sideelver på norske siden, (bl.a.Laevvajokka)	i alt 100 000
Utsjoki med sideelver	120 000
Vetsikkojoki	80 000
Polmakelva	40 000
Koabbilasjoki og andre små elver på finske siden	20 000
I alt	2 400 000 stk smolt.

Sjøfiskets andel av totalt oppfisket kvantum Tanalaks er stipulert til 85 - 90 %. Da blir den samlede mengden av elve- og sjøfangsten 670 - 1000 tonn pr. år. Hvis man regner med en oppvekst for smolt som utvandrer på 7 % og at fiskens gjennomsnittlige vekt er 4 kg, vil fangsten bli 168.000-250.000 laksar og den tilsvarende smoltutvandring på 2,5 - 3,7 millioner

Nedgangen i yngelproduksjonen som følge av reguleringen av vatnet i Jiesjavre er ovenfor beregnet til 9,5 %. Av en totalfangst på 100 tonn i Tana utgjør Finnlands andel 40 tonn og en reduksjon på 9,5 % utgjør 3.800 kg. til en verdi av ca 150.000 kr. = 100.000 mk.

Nedgangen i yngelproduksjonen kan kompenseres ved at man setter ut oppdrettet smolt i et omfang som tilsvarer tapet. Ved beregning av den mengde som skal settes ut bør man da ta i betraktning at de erfaringer man har viser at de oppdrettedes antall bør være ca 100 % større for at man skal kunne oppnå samme antall fangstenheter som ved bruk av naturlig smolt. Dessuten regner man med at den gjennomsnittlige vekten pr. laks synker fra 4 kg med naturlig smolt til ca 3 kg med oppdrettet smolt, hva nærmest kommer av at mengden av smålaks som kommer til elven etter et år i havet derfor vil øke. Derfor burde antallet oppdrettede smolt være 500.000 smolt for å tilsvare 200.000 natirsmolt.

Når det gjelder Jiesjokka er dog resultatet av en kompensasjon av tapet med oppdrettet smolt noe usikkert. Smolten vil ved utsetting i Jiesjokka bli utsatt for predasjon, bl. a. gjedde

ved utvandringen. Det er også mulig at de oppdrettede lakser på grunn av den lange vandringsvei ikke vil vende tilbake til Jiesjokka slik som under naturlige forhold.

Derfor ville det være best å gi opp tanken på å kompensere skaden ved oppdrett og utsetting av smolt. Og den planlagte regulering av Jiesjärvi burde foretas slik at de naturlige avrenninger ikke ble forandret, eventuelt med unntak for vårflommen og da kan laksefangsten tilnærmet bevares i sitt tidligere omfang.

Utbyggingens betydning for fisket på den finske siden

Nedgangen i produksjon av vandringsyngel til følge av en mindre vannmengde er preliminaert beregnet til 9,5 % av hele smoltproduksjonen. Fangsten i Tanaelv kan ventes å minke i samme forhold. Dette innebærer en nedgang i den årlige laksefangst på c:a 3800 kg eller 100.000 mk. Av dette belop vil nedgangen i fangstens verdi for den stedlige befolkning bety c:a 72.000 mk. Og dette tap rammer hovedsakelig 150 familier altså i gjennomsnitt et tap på c:a 480 mk (ca 740 kr) per familie. Det fangsst tap som vil oppstå kommer sannsynligvis til å bli endda større, for ved at vannstanden i Tana blir senket, vil det bli vanskelig å drive stengselfangst, da de gamle stengselplassene ikke lenger kan benyttes og man blir nødt til å finne seg nye. Dessuten ville det føre til meget store vansker for motorbåttrafikken på elva, især under somre med lav vannstand.

Dessuten skaffer seg mange av dem som bor ved stranden av Tanaelv inntekter ved å ro for sportfiskere, leie ut båter eller gi sportsfiskerne losji og kost. Det er ikke mulig å få eksakte tall om disse tjenesters økonomiske verdi, men for mange familier utgjør disse inntekter en større del av fortjenesten enn hva deres egen fangst inn bringer.

For sportfiskerne har Tana en særdeles stor betydning, fordi de finske fiskere ikke har adgang til andre elver som inneholder rikelig med laks. Antallet solgte fiskekort (bilag 4) har steget raskt i de aller siste år, idet antallet solgte sportsfiskerkort ennu år 1971 var bare 2186 men i 1973 ikke mindre enn 4163. En av grunnene til den voksende interesse er åpenbart den at veien fra Karigasniemi til Utsjoki har blitt ferdig bygget og dette har innvirkning på hele grensestrekningen fra Angeli til Nuorgam.

Innbyggerne i Tanadalen ernærer seg foruten med den her nevnte laksefangst også med kveg- og reindrift og går, når det gis anledning til det, også på byggearbeid og annet tilfeldig arbeid. En ekstrafortjeneste skaffer mange seg ved å plukke multebær eller fange ryper. Svaert mange i Utsjoki lever like ved grensen for eksistensminimum, derfor ville en nedgang i laksefangsten ha en avgjørende betydning for deres utkomme. I kapitel 2, § 5 av Finlands vannlov sies det: "Byggetillatelse må ikke gis, hvis byggingen truer den alminnelige helsetilstand, fører til betydelige og omfattende skadelige forsandringer i

det naturlige miljø eller i høy grad svekker beboelse- eller ernaeringsforholdene på stedet". En anvendning av dette punkt i lovgivningen kan bli aktuell i forbindelse med planene om å regulere Tanaelv. Man bør også ta i betraktnign mesteparten av innbyggerne i Utsjoki kommune er samer, og for deres vedkommende vil en flytning til nye steder eller det å måtte laere et nytt yrke føre til store tilpasningsvansker.

For sportsfiskerne ville en dreining av vannet mot Alta bety at fangsten gikk ned. Dessuten er det ventelig at bare bevisstheten om en vannregulering ville føre til at fiskerne i enda høyere grad enn hva som er virkelig motivert, ville søke seg nye laksevann, d.v.s. Tanaelv vil tapte sitt ry som en god lakseelv og at dette ville merkes også som en nedgang i innbyggernes inntekter.

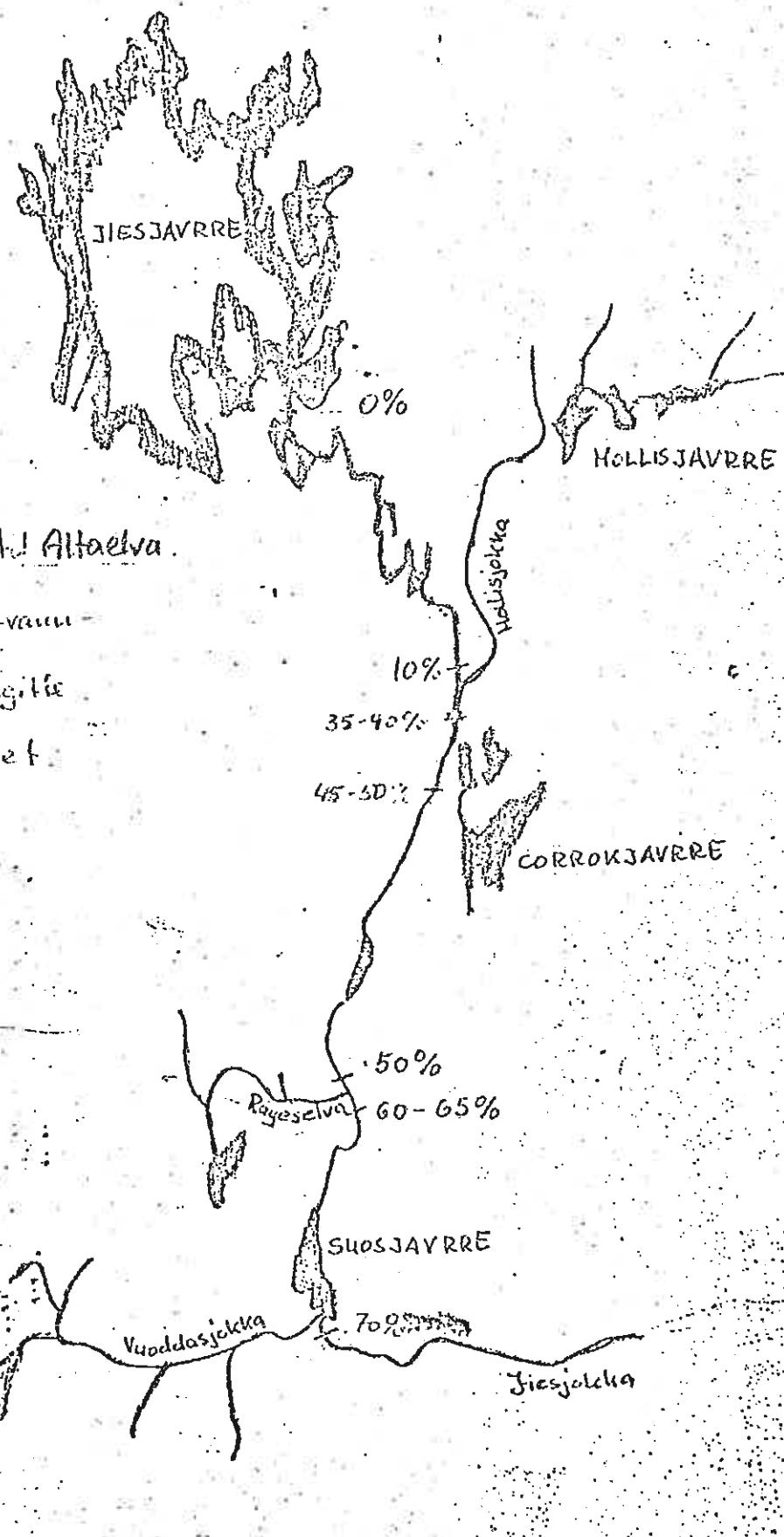
De undersøkelser som er utført vedrørende fisket i Tana (bilag 4) viser at antallet laksefiskere er stort og betydningen av fisket som erhverv også stor. På den finske siden regner man med at av innbyggerne i Utsjoki kommune, som tilsvarer nesten hele Tanaområdet på denne siden, - 70 - 80 % er mer eller mindre avhengige av laksefisket. Det tap som den planlagte overføring vil føre med seg, vil derfor ramme et meget stort antall personer, og spørsmålet om erstatning vil bli et høyst innviklet juridisk problem. Derfor burde man meget alvorlig tenke på å gi opp hele planen om å regulere Jiesjavvre.

Helsingfors, 14. mars 1974.

Jorma Toivonen
Jorma Toivonen
fil.lic.

FORELOBIGE RESTVANNFÖRINGER

JIESJOKKA

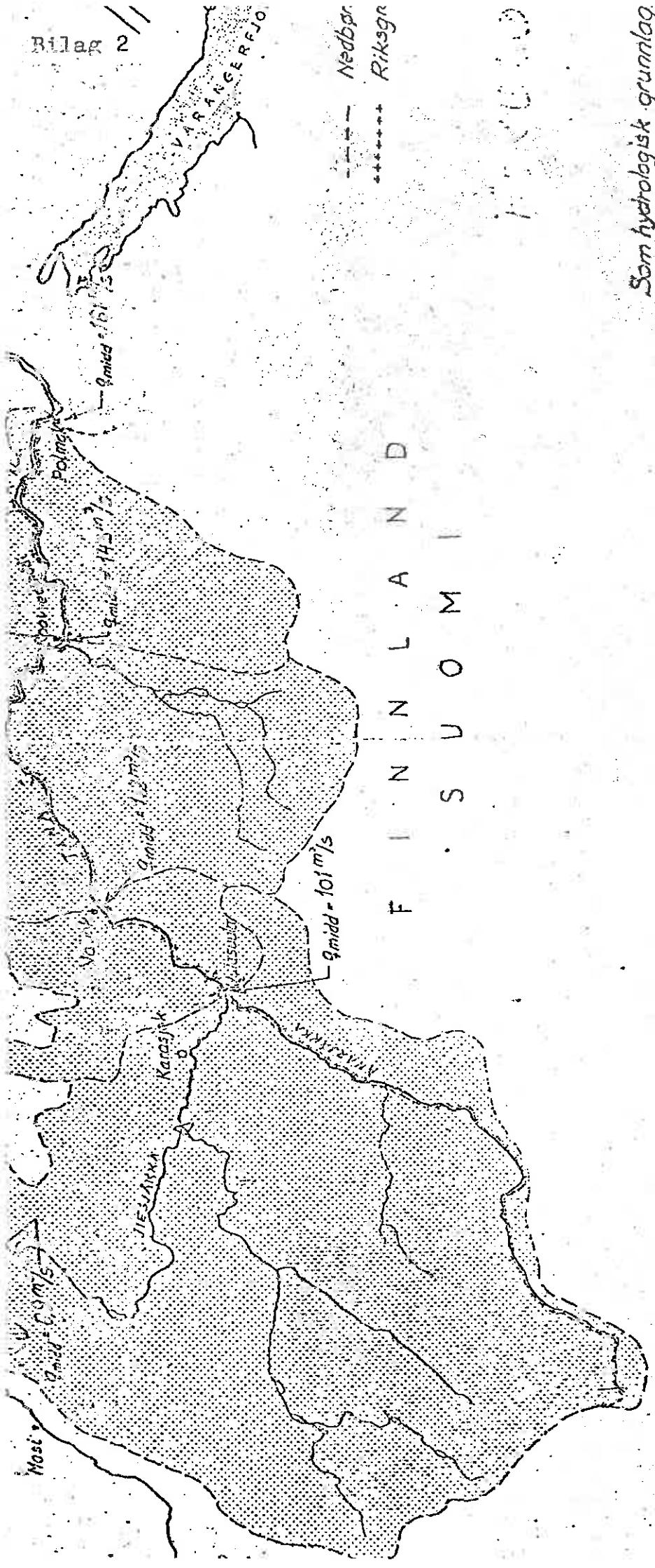
Jiesjøen fikk stor vannføring til Altaelva.

Tallene angir i % restvann

Føringen er økt ved de inngitte

punkter i vassdraget

medt middel

Tabellen viser reduksjon av vassføring (og vannstand ved Polmak) på de angitte steder i Tana, ved overføring av Jiesjavre-feltet til

Alta-elva.	Polmak	Roa vegreddi	Valjok	Ulasuula
Vassstoring m ³ /s	4,3 %	5,3 %	6,2 %	6,8 %
1000	6,5 cm			
500	4,5 "			
Middelvoss- förlina	2,4 "			
100	2,6 "			

Som hydrologisk grunnlag
gennomsnittlig avløp i Nord
Mediterranea er beregnet
1: 250 000.
Redukksjonen i vassstørrelsen
midtveis ørkesavlene

*REDUKSJON AV VASSFØR
TANA VED OVERFØRING I
SIESJAVRE-FELTET TIL
ALTA - ELVA*

STATSKRAFTYRKEN

Bilag 3. Månedsmiddel (m^3/s) på Jiesjokka, Roavvegieddi og Polmak
målingsstasjoner samt Jiesjokkas prosentuelle andel i
Roavvegieddi og Polmak

Periode	Månedsmiddel (m^3/s)												Årsmiddel MQ m^3/s
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
Jiesjokka													
1958-1967	2,65	2,55	2,51	2,30	7,42	22,41	13,53	7,85	6,16	5,63	4,65	3,37	6,76
Roavvegieddi %	49,5	36,8	31,7	35,8	332,5	467,5	204,5	169,5	158,7	120,8	87,6	66,4	147,12
1959-1968	5,3	6,9	7,9	6,4	2,2	4,8	6,6	4,6	3,9	4,7	5,3	5,0	4,6
Polmak %	55,65	50,66	50,79	58,20	397,73	523,64	188,20	140,84	137,49	126,12	96,19	68,54	158,22
1953-1962	4,8	5,0	4,9	4,0	1,9	4,3	7,2	5,6	4,5	4,5	4,8	4,9	4,8

Fisket i Tana på den finske siden

I 1972 og 1973 ble det samlet inn oppgaver om fangsten til de fiskere som bor ved hovedleiet til Tanaelv ved at man intervjuet 156 personer. Undersøkelsen ble foretatt av fiskeritekniker Kiril Sergejeff, som er godt kjent med fisket og fiskerne på stedet. De stengsel- og garnplasser som er i bruk er merket ut på grensekartet (1:10.000) og av stengslene er gjort en tegning som viser lengden av stangslet og av krokgarnet samt vanndypet i stengslets forskjellige deler målingsdagen. Fangsten 1967-1971 står samlet i tabell 1. Antallet stengsler og garn i bruk har i disse årene variert mellom 206 og 222, fiskernes antall mellom 87 og 93 samt laksefangsten mellom 10797 og 12956 kg. I årenes løp kan man merke en tydelig nedgående tendens i laksefangsten.

Fangst med drivgarn ble i tiden 1967-1971 bedrevet av 20-29 fiskere og laksefangsten var årlig mellom 524 og 944 kg med en tydelig avtagende tendens.

Notefangst ble bedrevet av 4-6 notelag, som dog ikke fikk større fangst enn 232-650 kg. Fra 1968 til 1971 har den mengde man gjennomsnittlig fikk per not gått ned fra 128,3 kg til 58 kg.

Av de personer som ble intervjuet har 103-106 hedrevet dragroing, og laksefangsten har vært 5391 - 6191 kg. Dessuten har enkelte fiskere (6-7) oppgitt at de av turister har fått laks som lønning forat de har rodd dem, og mengden har vært mellom 101 og 161 kg per år.

Foruten laks fanger innbyggerne i Tana også aure, harr og sik. Den fangst som 156 fiskere 1967-1971 fikk av laks, aure, harr og sik var ifølge intervjuet følgende:

	laks	aure	harr	sik	ialt kg
1967	20869	1105	1367	601	23942
1968	20492	1038	1505	624	23659
1969	19167	973	1459	587	22186
1970	17601	867	1564	559	20591
<u>1971</u>	<u>17998</u>	<u>888</u>	<u>1473</u>	<u>594</u>	<u>20953</u>

gjennemsn.

kg	19225	974	1474	593	22266
á mk/kg	21,0	10,0	5,0	5,5	
Verdien av fangsten mk	403725	9740	7370	3262	424097

93 fiskere har gitt opplysninger om hvordan de har brukt sin laksefangst. I gjennemsnitt er 59 % av fangsten brukt i egen husholdning og 41 % er solgt. Fangsten av aure, harr og sik blir som regel utelukkende brukt hjemme i husholdningen.

41 fiskere har oppgitt sine fiskeinntekters andel i årsinntektene. Gjennemsnittet for disse blir 37,2 %. Antallet fiskere, hvis fiskeinntekter er mer enn 50 % utgjør blandt dem som har gitt opplysninger 23, og de er å anse som yrkesfiskere med fiske som hovederhverv.

Husstanden til 109 av dem som ble intervjuet omfatter ialt 614 personer eller i gjennemsnitt 5,6 personer per husstand.

Foruten de 156 intervjuede fiskere er det mange som er beskjeftiget med å fange laks, aure og harr med stand. Statistikken over solgte fiskerettigheter (kort) (tabell 2) viser at antallet løste fiskekort er steget mellom 1961 og 1966 fra 408 til 670, men så gått ned til 532 i 1973. En stor del av dem som har løst seg rett til å fiske med stang hører med til de intervjuedes familier.

Oppgavene for årene 1972 og 1973 ble samlet inn ved en skriftlig enquete idet man begge årene sendte et spørresjema til alle dem i trakten som hadde løst seg fiskekort. Svarsprosenten var i 1972 34,8 og i 1973 35,6. På basis av disse svarene beregnet man totalfangsten ved å gå ut fra at de som ikke hadde svart hadde fått like så stor fangst som de som svarte.

Verdien av sportsfiskernes fangt fikk man ved å sende ut forespørsel ved hjelp av stikkprøver til en del av de personer som hadde løst seg fiskekort. I 1972 var antallet solgte kort 2904 (se tabell 2), og svar kom inn fra 887 fiskere (30,5 %). I 1973 var de tilsvarende tall 4163 kort og 519 svar (12,6 %).

Resultatet av forespørseln for år 1972 er samlet i tabell 3 og for år 1973 i tabell 4.

Av den lokale befolknings laksefangst år 1972 (16.719 kg) ble 40,6 % solgt. År 1973 ga laksefangsten 39.455 kg, hvorav 49,4 % ble solgt.

Laksefangsten blant den lokale befolkning fordelte seg på de forskjellige fangstmetoder som følger:

	<u>1972</u>	<u>1973</u>
Stengsel- og garnfangst	44,9 %	41,7 %
Drivgarn	4,4 %	11,4 %
Dragfiske	46,8 %	39,1 %
Rolønning av turister	3,9 %	7,8 %

De viktigste fangstmåter er ubetinget stengsel- og blindefiske.

Ifølge tabellene 3 og 4 fikk man på den finske siden i 1972 ialt 29.000 kg laks og i 1973 33.400 kg. Hvis fangstverdien beregnes etter den pris fiskeren fikk ved å selge fisken, var verdien av totalfangsten, alle fiskearter medregnet, i 1972 ca 624.000 mk (=ca 960.000 kr) og i 1973 ca 987.000 mk (=ca 1.520.000 kr).

Fra finsk side foreligger ikke for lengere tid noen statistikk om laksefangsten i Tana elv. Under perioden 1967-1973, hvor man har oppgaver for den finske siden, var fangsten i 1967 og 1968 nokså bra på den norske siden, i årene 1969-1972 derimot nokså dårlig.

Den statistikk man har om fangsten gjelder en altfor kort tid for at man kunne gi noen tilforlaterlige oppgaver om den gjennomsnittlige laksefangsten på den finske siden. Approximativt kan man dog som gjennemsnittlig laksefangst per år på den finske siden nevne 40.000 kg, hvorav den lokale befolknings andel er ca 30.000 kg. Av deres fangst går nesten halvparten til salg. Hvis man for den fisk som blir brukt i husholdningen og den som sportsfiskerne

Fanger regner med butikkprisen (30 mk/kg) og for den solgte fisk 21 mk per kg, er verdien av den laks som blir fanget på den finske siden (40.000 kg) ca 1.050.000 mk (=ca 1.615.000 kr).

Tabell 1. Laksefangst på finske siden av Tana på strekningen Karasjokkamunningen - Nuorgam
årene 1967 - 1971

Stengsd- og evjegarn- fangst	Drivgarnfangst			Notfiske			Dragfiske		Mottatt roløn- ning av turister		I alt
	Fiskere	Fangst, kg	Fiskere	Fangst, kg	Fiskere	Fangst, kg	Fiskere	Fangst, kg	Fiskere	Fangst, kg	kg
Antall fangst- redskapen											
1967	90	12 956	23	944	6	650	103	6191	6	128	20 869
1968	90	12 822	23	845	6	770	105	5894	7	161	20 492
1969	93	12 028	27	893	6	600	106	5496	7	150	19 167
1970	87	10 797	29	777	4	367	105	5514	6	146	17 601
1971	91	11 750	20	524	4	232	104	5391	6	101	17 995
\bar{x} 67..71	211,2	90,2	12 070,6	24,4	796,6	5,2	523,8	104,6	5697,2	6,4	137,2
% av hele fangsten			62,8	4,1		2,7		29,6		0,7	

Tabel 2. Statistikk over antallet kort solgt i Tana i Finland i årene 1955 - 1973

År	Antall Gule (Stedl. befolk.)	solgte kort Blå Utlenn.	Grønne Finske turister	I alt	Inntekter av solgte kort			Alle til- sammen	Fiskeavgifter i alt
					Gule	Blå	Fiske		
1955	56			549				4656	
	57			587				5655	
	58			937				7809	
	59			1359				11535	
1960	61	408	106	1804				15309	
	62	453	54	1456				14820	
	63	450	52	1160	528	309		21675	
	64	498	47	1153	1363	1345		23431	
	65	579	25	1030	1394	620		21095	
	66	670	48	1153	1454	716		360	
	67	647	40	1389	1757	832		21960	
	68	519	69	1708	2107	984		200	
	69	538	155	2395	2395	875		24280	
1970	536	160	1979	2692	2692	650		21032	
	71	493	2008	2672	2672	673		220	
	72	523	179	2704	2704	668		25450	
	73	532	265	2104	2104	1870		190	
				2008	2008	970		30715	
				2008	2008	1100		535	
				2008	2008	10		38560	
				2008	2008	5		1090	
				2008	2008	5		1775	
				2008	2008	5		41500	
				2008	2008	5		50100	
				2008	2008	5		51593	
				2008	2008	5		1645	
				2008	2008	5		1285	
				2008	2008	5		49968	
				2008	2008	5		1065	
				2008	2008	5		54825	
				2008	2008	5		1555	
				2008	2008	5		72073	
				2008	2008	5		-	
				2008	2008	5		107779	
				2008	2008	5		4430	
				2008	2008	5		118856	

Tabell 3. Fisket i Tana på den finske siden i 1972

Stedlig befolkning 523 fiskere, fangsten beregnet etter 182 svar.

	Hele fangsten kg	Bruk av fangsten	
		Solgt kg	Brukt i husholdningen kg
Laks	16 719	6 788	9 951
Aure	546	-	546
Sik	1 164	72	1 092
Harr	2 172	62	2 110
Andre	825	-	825
Ialt	21 426	6 922	14 504

Finske sportsfiskere 2904 løste fiskekort, fangsten beregnet etter 887 svar.

Fangsten		
	stk.	kg
Laks	3 854	11 328
Aure	380	396
Harr	11 650	2 533
Ialt	15 884	14 533

Utenlandske sportsfiskere 265 løste fiskekort, beregnet etter finske sportsfiskeres fangst.

Laks	ca	1 000	kg
Aure	"	30	"
Harr	"	230	"

Hele fangsten

	Stedlig befolkn. kg	Finske sports- fiskere kg	Uten- landske sports- fiskere kg	Ialt kg	á mk/kg	mk
Laks	16 700	11 300	1 000	29 000	20.50	594 500
Aure	550	400	100	1 050	10.00	10 500
Harr	2 200	2 550	250	5 000	3.00	15 000
Sik	1 200	-	-	1 200	3.00	3 600
Ialt	20 650	14 250	1 350	36 250		623 600

Tabell 4. Fisket i Tana på den finske siden i 1973.

Stedlig befolkning 532 fiskere, fangsten beregnet etter 189 svar.

	Hele fangsten kg	Bruk av fangsten	
		Solgt kg	Brukt i husholdningen kg
Laks	39 455	19 491	19 964
Aure	1 790	54	1 736
Sik	1 770	170	1 600
Harr	3 983	200	3 783
Andre	860	-	860
Ialt	47 858	19 915	27 943

Finske sportsfiskere 4 163 løste fiskekort, fangsten beregnet etter 519 svar.

Fangsten		
	stk.	kg
Laks	1 243	4 560
Aure	243	257
Harr	7 651	1 073
Ialt	9 137	5 890

Utenlandske sportsfiskere 205 løste fiskekort, beregnet etter finske sportsfiskeres fangst.

Laks	ca 200	kg
Aure	-	
Harr	ca	50 kg

Hele fangsten

	Stedlig befolkn. kg	Finske sports- fiskere kg	Utenlandske sports- fiskere kg	Ialt á mk/kg	Ialt mk
Laks	39 500	4 600	200	44 300	21.00 930 300
Aure	1 800	260	-	2 060	10.00 20 600
Harr	4 000	1 100	50	5 150	5.00 25 750
Sik	1 800	-	-	1 800	5.50 9 900
Ialt	47 100	5 960	250	53 310	986 550

**Jord- och skogsbruksministeriets beslut
om inskränkning av fisket i sidovattendragen inom Tana älvs fiskeområde.**

Utfärdat i Helsingfors den 13 juni 1980.

Jord- och skogsbruksministeriet har med stöd av 50 § lagen den 28 september 1951 om fiske (503/51) beslutat:

1 kap.

Beslutets tillämpningsområde.

1 §.

Detta beslut tillämpas inom det i 1 § i den till överenskommelsen den 5 januari 1979 mellan Republiken Finland och Konungariket Norge angående gemensam fiskeristadga för Tana älvs fiskeområde (Fördr. ser. 20/79) anslutna fiskeristadgan avsedda sidovattendragen så långt som lax, laxöring och sjöröding stiger upp i desamma.

2 kap.

Angående fångst av lax, laxöring och sjöröding.

2 §.

Vid fångst av lax, laxöring och sjöröding får, med iakttagande av de begränsningar, som ingår i nedanstående föreskrifter, följande fångstredskap användas:

- a. mock- och ryssjepata,
- b. drivgarn,
- c. vanligt stående nät,
- d. not, samt
- e. spö och lockbete.

Vid fiske från strand får som lockbete ej användas fluga av mindre storlek än 2/0.

Uutter och därmed jämförbara fångstredskap är förbjudna.

Användning av räkor och reketakle och lockbeten som efterliknar dessa samt av betefisk är förbjuden.

Fiske med spö och lockbete är förbjudet:

- a. från båt som är förankrad i ström,
- b. från med motor utrustad båt medan maskinen är igång,
- c. innanför patornas ledgarn och på område, som är beläget närmare än 50 meter från patans mynning eller närmare än 10 meter från dess sidonät, samt
- d. från bro.

3 §.

Ej må någon använda flera än två pator eller två stående nät eller ett av vartdera.

Drivgarn får icke vara längre än 45 meter, ej heller får under drivning avståndet från ett garn till ett annat på någon punkt understiga 200 meter. Under drivning får ingen del av drivgarn tillåtas komma någon del av patan närmare än 100 meter. Drivning får icke i en fortsättning bedrivas på längre sträcka än 500 meter, och får därvid endast en båt användas.

I pata får krokgarnets och det eventuella ledgarnets (cuollo) sammanlagda längd vara högst 80 meter, räknat från den egentliga patan (patagarnet, doares). I samma pata får användas högst tre krokgarn och/eller ryssjor.

4 §.

Vid fångst av lax får icke användas bundna redskap med mindre maskor än 58 millimeter,

under sommaren torkar. Ej heller får yttersta delen av pata på någon punkt sträcka sig närmare den motsatta stranden än 10 meter. Utsättes sådana fångstredskap från motsatta stränder antingen mitt emot varandra eller så, att vilken del som helst av pata är på mindre avstånd än 120 meter från vilken som helst del av annan pata, räknat i älvens längdriktning, bör minst en fjärdedel av loppets bredd vara fri, så att ej någon del av fångstredskapen anbringas sälunda, att avståndet från densamma till djupfårans mittlinje är kortare än en åttondedel av älvens eller loppets bredd vid sommarmedelvattenstånd.

På samma sida av älvdelen placerade pator får icke på någon punkt vara på mindre än 120 meters avstånd från varandra, försävitt ej patorna placerats i två skilda zoner.

Vid sådan biälvdal, i vilken lax uppstiger, får pata icke inom område mellan biälvdalen och djupfåran mittlinje i huvudälven utsättas i biälvdalens nedre lopp närmare än 200 meter från gränsen mellan biälvdalen och huvudälven.

13 §.

Stående nät får icke vara längre än 30 meter. Två eller flera nät får sälunda icke förenas, såvida deras sammanlagda längd skulle överstiga 30 meter. Denna begränsning i fråga om längden av nät gäller likväldigt när nät användes i insjö på längre avstånd än 200 meter från älvs in- eller utlopp för fångst av annan fisk än lax, laxöring eller sjöröding.

Helsingfors den 13 juni 1980.

Minister

Veikko Saarto

Yngre regeringssekreterare

Raimo Ruokonen

Stående nät som tillhör två skilda fiskare får icke till någon del vara närmare varandra än 60 meter.

Vid fiske med stående nät får konstgjort strömskydd icke användas.

14 §.

Ej må någon fånga eller döda lax, laxöring eller sjöröding av mindre längd än 25 centimeter räknat från käkspetsen till ändan av stjärtfenan.

Undermålig fisk skall ofördröjligt åter utsläppas i vattnet. Detsamma gäller också fullmålig fisk:

- om den är fångad under tiden för årsfredning,
- om den är fångad under tiden för veckofredning med sådant fångstredskap som icke är tillåtet under tiden för denna fredning, eller
- om den övervintrat.

15 §.

Utan hinder av bestämmelserna i detta beslut kan avdelningen för fiske och jakt vid jord- och skogsbruksministeriet på villkor som anses nödvändiga, genom skriftligt tillstånd tillåta fiske antingen för vetenskapligt ändamål eller för fiskodling.

16 §.

Detta beslut träder i kraft den 18 juni 1980 och gäller till utgången av år 1981.

räknat mellan två bredvid varandra liggande knutars mittpunkt då redskapet är i vått tillstånd.

Vid fångst av laxöring och sjöröding skall avståndet mellan knutarna i nätets maskor vara mellan 40 och 45 millimeter, på samma sätt mätt.

Efter en övergångsperiod som utgår i slutet av år 1980 får i bundna redskap icke längre användas monofilamentgarn.

3 kap.

Fredning.

5 §.

Lax, laxöring och sjöröding är fridlysta från och med den 1 september till och med den 30 april.

Notdragning är förbjuden från och med den 1 augusti till och med den 30 april.

Drivning är förbjuden från och med den 16 juni till och med den 9 maj.

Alla bundna fångsredskap, även ryssjor och ledgarn, bör upptagas på land genast vid årsfredningens början samt ris, pålar och bockar m.m. inom två veckor därefter.

6 §.

Lax, laxöring och sjöröding är fridlysta såväl i älvs och å som insjö, med undantag av fångst med spö och lockbete, från torsdag klockan 19 till måndag klockan 19.

Under sagda tid skall patornas ledgarn vara lyftade ovan vattenytan och alla andra bundna redskap, mocknät och ryssjor inbegripna, vara upptagna på land.

Ovan nämnda fiskarter är fridlysta jämväl i fråga om fångst med spö och lockbete från söndag klockan 19 till måndag klockan 19.

4 kap.

Fångst av annan fisk.

7 §.

I älvs, å och insjö närmare än 200 meter från älvs och ås in- eller utlopp får för fångst av annan fisk än lax, laxöring och sjöröding användas stående nät utan strömskydd samt spö och lockbete. På dessa områden gäller vad i 5 och 6 §§ är bestämt om års- och veckofredning.

Fångst av lake med krokredskap och ryssja är dock tillåten så länge älvarna är isbelagda.

I insjöar, på områden som är belägna på längre än ovan nämnda avstånd från älvs ström eller mynning, kan vid fångst av sagda fiskarter användas not, ryssja, långrev och andra krokredskap samt sådant stående nät, vars höjd är högst 1,8 meter och tjockleken på tråden i nätet högst 0,17 millimeter. Nät får användas endast på bottnen.

8 §.

I fångstredskap, förfärdigade för fångst av ovan i 7 § nämnda fiskslag, får avståndet mellan knutarna, räknat från knutarnas mittpunkt, då redskapet är i vått tillstånd, icke understiga 30 mm och icke överstiga 45 mm. Det är dock tillåtet att för fångst av dvärsgök med i 7 § 2 mom. nämnda inskränkningar i sjö använda tätare nät, i vilket avståndet mellan knutarna är minst 20 mm.

Ryssja får icke till någon del, ledarmen inbegripen, vara högre än 1,5 meter.

5 kap.

Särskilda bestämmelser.

9 §.

I fångsredskap får icke användas nät, som är förfärdigat av metalltråd.

10 §.

Användning av kalk-, gift- eller sprängämnen ävensom av elektrisk ström, så också användning av ljuster eller annat dylikt med egg, udd eller krok försett redskap, som icke är avsett att sväljas av fisk, är vid fiske förbjuden. Användning av krokförsett redskap på sådant sätt eller under sådana omständigheter, att fisk kan tagas med krok, är likaså förbjuden. Dock får huggkrok, fiskyxa eller håv användas såsom hjälpredschap vid lovligt fiske.

11 §.

Föremål, som är avsedda att skrämma fisken eller hindra dess fria rörelse, får icke utsättas i vattnet eller ovanom detta.

12 §.

Ingen del av pata eller stående nät får utsättas över djupfåran mittlinje, varken i huvudloppet eller i sådant bilopp, vilket icke